

סניף "שמרו משפט" * ביד מיוחד לקוח עלי: הזמנת, עיקלים, סרובים, היתר עראות, פסקי דין, גיטין * ומגן לבעיד שלא קפוחו מזכותם: למזירת הביד, ולדין גמור, ולמזיק דתני, ולמאן בבורחת, ובמוענים

ביטול כח "שטר ברורין" - "פסק דין" - ו"סירוב" פסול, ולהגיד לאדם ישרו

הננו בזה בדבר אשר פנה אלינו מו"ה יהודא לימן נ"י - מלעיקוואוד ניו דזשערסי, בענין הסכסוך שבינו ולבין אשתו מרת לינדא, שעזבה אותו - והלכה נגדו בערכאות - מבלי שום היתר בי"ד כלל, כדי לקפחו מבנם הילד לוי יצחק נ"י, ובתביעת הספקת עצמה - והספקת בנם הנ"ל. והיות שבניו דזשערסי לא קיים החוק ד"נעט לאו" [כמו בניו יארק - הכופה את הבעל למתן גט, דבר מה שיותר ממאה גדולי ישראל יצאו נגדה בכל התוקף, כיון שכל "לחץ" מהשלטונות על מתן גט, יש בה משום הפסול החמור ד"גט מעושה"], ע"כ התחכם השופט - וחייב על הבעל לחתום שט"ב אצל בוררים, והוא לתומו - הלך אצל נובלים [הידועים לצדד בכל דבר לטובת האשה, שא' מהם הציג את עצמו כ"בורר" שלו - ובגד בו לשרת כליל לצד האשה]. והם הוציאו פס"ד: [א], שבנם צריך לדור אצל האם. [ב], שהבעל "חייב" תיכף ומיד במתן גט - "מרצונו הטוב" .. [ליצנות וסתירה מיניה וביה, מה שרק הפכפכנים מובהקים מסוגלים לכתוב]. [ג], וגם קנסו אותו בסכומים עצומים - מה שחייב לשלם לאשתו עד שיתן לה גט. [ד], וגם חייבו אותו לשלם להמרשעת - כל מה שהוציאה במלחמתה שניהלה נגדו בערכאות, [משפט סרום מובהק...], הכל בניגוד הגמור ולהיפך דין תורה"ק.

והנה, הבעל מצידו מען: [א], שהוא מוכן [בלית ברירה] ליתן לה גט, אבל אינו רוצה לשלם שום תשלומי ממון - מה שאינו חייב ע"פ דין תורה"ק. [ב], דמה שחתם שט"ב אצל הבוררים, היה עם ההבנה הפשוטה מדבריהם, שע"י תצא כליל מן הערכאות, והיות שהניחיה לישראל שם, הרי רימוהו בזה - וממילא היתה חתימתו "חתימה מוטעת". ברם, הבוררים הללו [ששנים מהם הם קלים ורקים מפורסמים, מי שעסקו ב"הפקעת קידושין" רח"ל, מה שכל גדולי ישראל מכל החוגים - יצאו נגדם במחאה גדולה ונמרצה], לא איכפת להם - לא העוול מה שעושים נגד הבעל, ואף לא הפירצה הנוראה - מה שמתן גט כזה יגרום, להתיר "אשת איש" לעלמא - ולהרבות "ממורים" בישראל רח"ל, וע"כ התעלמו מכל טענותיו הנ"ל, ועוד הוציאו נגד הבעל "סירוב" - המנוגד להלכה והיושר.

אשר על כן, לאחר העיון והדיון בדבר בכובד ראש - הרינו לגלות בזה דעתנו דעת תורה בדלהלן:

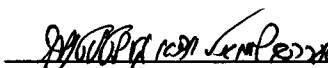
א. חתימת הבעל על שט"ב אצל בוררים הללו - הוא בטל ומבוטל כחרם הנשבר למפרע - ואין לה שום תוקף כלל, דמעולם לא חלה - כי היתה במעות דמוכה, וחייב גדול מוטל על "בוררים" הללו - לסלק את עצמם כליל מדין זה.

ב. היות שאשה הנ"ל - הלכה בערכאות נגד בעלה - טרם שהזמינה אותו לד"ת, וגם בלי שום היתר בי"ד, על כן אין הבעל מחויב - להתדיין עמה בד"ת אצל שום בי"ד בישראל - טרם שתבטל כל התביעות נגדו בערכאות.

ג. היות שאם הבעל יתן גט לאשתו - תחת אחד מלחצים הללו: [א], ההתחייבות שע"י חתימת שט"ב. [ב], קנס ממון. [ג], כח ה"ערכאות", יהא "גט מעושה" הפסול ובטל. ממילא אסור להבעל ליתן גט - בעודו מונח תחת אחד מן הלחצים הללו, כדי שלא להכשיל את אשתו - לינשא ח"ו בעודה "אשת איש" - ושלא לגרום להרבות "ממורים בישראל". [וזהו פירצה חדשה ונוראה בקדושתן של ישראל, אם יתחילו ח"ו לכוף את הבעל למתן גט ע"י מצדקאות הללו, וצריכין להרעיש עולם ומלואה נגד קלים ורקים הללו, טרם שימוטו בכיה לדורות על כלל ישראל, ה"י].

ד. היות שהבוררים הללו - הוציאו נגד הבעל - כתב "סירוב" המנוגד כליל להלכה הברורה - ואין לה שום תוקף כלל, ממילא יש על הבוררים מי שהוציאוה - דין "מלבין פני חכירו ברכים" - "מוציא שם רע", מה שעליהם אחז"ל - ש"אין להם חלק לעולם הבא" - ו"יורדין לגיהנם ואינם עולים" - ו"אין להם כפרה עולמית".

ה. מכיון, דלא רק: שהבעל מו"ה יהודה לימן נ"י - אינו חייב לציית לבוררים אלו - מטעמים הנ"ל (אזיות א' וז), אלא דאף "אסור" לו לציית להם - מכח טעם הנ"ל (אות ג), ממילא פשוט וברור - שיש לו דין "ציית דין" גמור, ומצוה גדולה לעמוד לימינו - לחזקו ולתמכו ולסעדו בכל האפשרי - כמו שאר אנשים בשרים בישראל, [וראה מעבר לרף, שביססנו כל הנחות אלו - בהמון מראי מקומות מ"כללי הוראה" - ובמקורות איתנים בדברי הפוסקים - אשר מפייהם אנו חיים ומימיהם אנו שותים]. ולמזהיר ולנזהר שלומים תן כמי נהר - ושלום על ישראל.

אברהם שמואל יהודה געשמעטבער
ראב"ד ביד"צ סניף "שמרו משפט"

ועל זה כאתי על החתום - בשם שאר חברי הבי"ד - דסניף "שמרו משפט". יום שני לסדר "יהודה אתה יודוך אחיד" (ויח'), תשעה ימים לחודש מבת, שנת תשס"ט לפ"ק.